

Arrest

nr. 106 420 van 8 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. MEIRLAEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A. N. U. H., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Turkmeense origine te zijn. U werd geboren op 27 hoot 1375 (17/18 maart 1997) in het dorp Denar in het district Qarqin van de provincie Jawzjan. Van het moment van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Afghanistan heeft u in Denar gewoond. U ging tot het 7de jaar naar school aan het Lyceum Maktab Denar. U spreekt Turkmeens en een beetje Dari en Pashtu. Uw vader, H. M., werkte voor het nationale leger en werd gedood door de taliban. U woonde met uw moeder, K. B., in Denar.

U werd op school lastig gevallen door 2 jongens, Habibullah en Najibullah. Zij zeiden u dat uw vader en uw moeder ongelovigen waren en vielen u vaak lastig. U vertelde dit aan uw moeder maar zij zei dat u zich op uw studies diende te concentreren. Op een dag, na schooltijd, vielen Habibullah en Najibullah u opnieuw lastig. Ze sloegen u en scheurden uw boeken in stukken. U bloedde aan uw hoofd. Het werd u te veel en u raapte een steen van de grond en heeft hiermee op het hoofd van Habibullah geslagen. Hij viel neer en u bent weggerend naar huis. Thuis vertelde u wat er was gebeurd. Uw vader waarschuwde u dat de vader van Habibullah heel gevaarlijk is en dat u bij de buren diende te gaan. U ging samen met uw moeder naar de buren. Daar kon u door een gat in de muur zien dat er mensen naar uw huis kwamen. Ze waren boos en beschuldigden u ervan Habibullah te hebben gedood. Een van de mannen nam een wapen en heeft uw vader doodgeschoten. U was in shock en begon te roepen en ging bij de buren naar binnen. Uw moeder belde met uw oom, moederszijde. Uw oom kwam u halen en zei dat hij u ergens heen zou sturen waar u veilig zou zijn. U verliet Afghanistan op 28 sambula 1390 (19 september 2011) en kwam op 6 april 2012 aan in België. U vroeg de volgende dag asiel aan. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de vader van Habibullah. U legt geen documenten voor om uw asielaanvraag te staven.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de aanleiding zouden gevormd hebben voor uw vertrek uit Afghanistan weinig overtuigend zijn en weinig aannemelijk zijn dat er geen geloof kan aan gehecht worden.

Wat uw probleem met betrekking tot de vader van Habibullah betreft dient er vooreerst opgemerkt te worden dat dit een interpersoonlijk conflict is dat geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Het betreft een probleem dat ontstaan is nadat u een van uw pestkoppen had neergeslagen met een steen waardoor deze overleden is. Hierdoor wilde zijn vader wraak nemen op u. Zij kwamen naar jullie huis en hebben na een woordwisseling uw vader doodgeschoten. Men kan dus aannemen dat de bloedwraak voltrokken is. Ze hebben een mannelijk familielid (uw vader) van de dader (u) gedood en hierdoor kan men stellen dat de bloedwraak voltrokken is. Verdere ontwikkelingen situeren zich bijgevolg enkel op het gemeenrechtelijke domein en kunnen de feiten niet meer binnen de sfeer van de Vluchtelingenconventie brengen.

Wel dient er in uw geval ook nagegaan te worden of er zwaarwegende gronden bestaan dat u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet, met andere woorden, er dient te worden nagegaan of er in uw hoofd een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens executie of foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Gezien u echter geen concreet verifieerbaar bewijs voorlegt van de door u aangehaalde problemen en gezien uw verklaringen weinig aannemelijk en onvoldoende overtuigend zijn om op zich een bewijs te vormen, wordt er geconcludeerd dat u niet in aanmerking komt voor toekenning van de status van subsidiaire bescherming op basis van voormeld artikel.

U heeft geen redenen aangehaald die aantonen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt. Zo kan er geen geloof gehecht worden aan het feit dat de vader van Habibullah u nu nog steeds zou willen treffen. Het is eerder onwaarschijnlijk dat hij zou blijven doden, uit algemene informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat doorgaans niet aanvaard wordt iemand preventief te doden of om alle mannelijke familieleden te vermoorden, de lokale gemeenschap keurt zoiets af en zal sancties treffen tegen zulke personen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hierdoor is het weinig waarschijnlijk dat de vader van Habibullah u nog steeds zou willen doden gezien hij uw vader al gedood heeft. Dat u het tegendeel beweert zaait eerder twijfels over de waarachtigheid van uw verklaringen.

Temeer, dat uit onderstaande motivering blijkt dat er weinig geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas.

Zo kunnen er een aantal opmerkelijke vaststellingen met betrekking tot uw verklaringen gemaakt worden. Zo is het opmerkelijk dat u weinig of niks weet over de jongens (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 11), Habibullah en Najibullah, die u lastig vielen op school. U weet niet wat hun familienaam is (gehoorverslag CGVS, p. 9), hoe oud ze zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9), waar ze vandaan

komen (gehoorverslag CGVS, p. 9), hoe hun vaders noemen (gehoorverslag CGVS, p. 9) of welk etnische afkomst (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 14) ze hebben. U verklaarde zelfs niks te weten over hen (gehoorverslag CGVS, p. 11). U weet enkel dat hun vaders bij de taliban zijn. Ook dit gegeven berust op speculatie. Ze zouden het u nooit hebben verteld (gehoorverslag CGVS, p. 13 en 14) en de vader van Habibullah zou het ook niet hebben gezegd (gehoorverslag CGVS, p. 14). U heeft dit afgeleid uit het feit dat ze zwarte tulbanden dragen. Dat uw vader zou zijn gedood door de taliban berust dan ook op pure speculatie. Het is bovendien opmerkelijk dat u niet weet hoe de vader van Habibullah heet, aangezien uw vader u waarschuwde dat hij een gevaarlijk persoon was (gehoorverslag CGVS, p. 8) en hij degene is die verantwoordelijk zou zijn voor de dood van uw vader. Van iemand die asiel aanvraagt kan men verwachten dat hij weet wie hij vreest en over deze persoon enig informatie kan verschaffen. Dat u dan weinig of niks weet (enken hun voornamen Habibullah en Najibullah) over de personen die u gedurende enkele maanden het leven zuur maakten en waardoor u in de problemen kwam, zeker gezien het feit dat ze in uw klas zaten (gehoorverslag CGVS, p. 9), ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien is het weinig aannemelijk dat u nadat u Habibullah had geslagen zomaar naar huis bent kunnen terugkeren. Gezien het feit dat de school net afgelopen was en er zich veel jongens buiten bevonden (gehoorverslag CGVS, p. 10) is het moeilijk om aan te nemen dat er geen een van hen heeft ingegrepen (gehoorverslag CGVS, p. 10). Men zou verwachten dat ze u achterna zouden komen of zouden proberen verhinderen dat u kan ontsnappen. Men kan aannemen dat het geen probleem kan geweest zijn om een gewond persoon in te halen (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 10). Dat geen één van de jongens aanwezig buiten de school gereageerd heeft of iets ondernomen heeft (gehoorverslag CGVS, p. 10) is weinig aannemelijk, zeker gezien het feit dat ze allemaal bang waren van Habibullah en Najibullah (gehoorverslag CGVS, p. 10) zou men verwachten dat ze alles zouden doen om op een goed blaadje te staan bij hen. U weet bovendien ook niet of er u iemand achterna zou gekomen zijn omdat u niet achterom keek (gehoorverslag CGVS, p. 10), maar men kan aannemen dat mocht er u iemand achter na gezeten hebben dat u dit wel zou gemerkt hebben zonder achterom te kijken en men kan vermoeden dat men dan op u zou geroepen hebben, dat u het in het geheel niet zou weten is weinig aannemelijk. Deze vaststelling komt de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede. U gevraagd of er geen andere mogelijkheden waren om het probleem (het feit dat u Habibullah tijdens een schermutseling per ongeluk heeft gedood) op te lossen antwoordt u dat u het niet weet (gehoorverslag CGVS, p. 12 en 13). Nochtans zijn er wel degelijk mogelijkheden om conflicten als deze op te lossen. In Afghanistan zijn er bemiddelingsmechanismen zoals het samenroepen van een lokale jirga of een raad van oudsten die beslist over manieren waarop slachtoffers genoegdoening kunnen krijgen. Men kan ervan uitgaan dat deze oplossingsmechanismen te prefereren zijn boven het opstarten van een cyclus van bloedwraak. Dat uw vader of uw oom dan niet op het idee zouden komen hiervan gebruik te maken is weinig aannemelijk en dat u niets hiervan af zou weten is weinig waarschijnlijk.

Daarenboven is het ook opmerkelijk dat u na het schietincident op uw vader niks aan uw moeder heeft gevraagd. Zo weet u niet of de mannen die uw vader neerschoten na het incident weggingen (gehoorverslag CGVS, p. 11) of wat er daarna nog is voorgevallen (gehoorverslag CGVS, p. 11 en 16). Men zou verwachten dat u toch alle elementen in verband met de moord op uw vader zou willen weten, dat u het zelfs niet gevraagd heeft aan uw moeder is weinig aannemelijk (gehoorverslag CGVS, p. 11) en onderstreept het feit dat er weinig geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen. U verklaarde dat u tijdens het schietincident bij de burens was en door een gat in de muur kon volgen wat er gebeurde. U kon horen wat er werd gezegd (gehoorverslag CGVS, p. 11) en u kon zien wie er aanwezig was (gehoorverslag CGVS, p. 8 en 11). Het is dan ook opmerkelijk dat u niet kon horen wat er gezegd werd en wat ze riepen naar uw vader om hem te bedreigen behalve uw zoon heeft zijn zoon gedood (gehoorverslag CGVS, p. 11). Het feit dat de vader van Habibullah u nog steeds zou zoeken berust op speculatie daar u het hem niet heeft horen zeggen en u geen verder informatie heeft over de situatie in Afghanistan. Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Het CGVS stelde vast dat uw vrees ten aanzien van de vader van Habibullah niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen. Evenmin kan er geloof gehecht worden aan de dood van uw vader. **U hebt dus niet aangetoond dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet heeft.** Het feit dat u een minderjarige bent doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen, ook van een minderjarige kan verwacht worden dat hij op een geloofwaardige manier zijn gegronde vrees voor vervolging of zijn reëel risico op ernstige schade kan aantonen.

U legt geen documenten voor die bovenstaande vaststelling kan weerleggen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Jawzjan, meer bepaald in het district Qarqin, te worden beoordeeld. Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen kan men ervan uitgaan dat u er beschikt over een familiaal netwerk.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er ook rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Jawzjan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat er geen veiligheidsproblemen zijn in het district Arqin dat gelegen is in de provincie Jawzjan.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Arqin, provincie Jawzjan, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Arqin, provincie Jawzjan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing de artikelen 48/3, 484 en 62 van de Vreemdelingenwet schendt alsook de materiële motiveringsplicht, het recht van verdediging en de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in meest ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om na te gaan of de huidige situatie in de provincie Jawzjan aanleiding geeft tot het verlenen van subsidiaire bescherming.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij zou hebben ondervonden nadat hij één van de twee jongens die hem voortdurend lastigvielen op school, tijdens een handgemeen had doodgeslagen.

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus noch voor de subsidiaire beschermingsstatus.

De commissaris-generaal oordeelde vooreerst terecht dat de problemen door verzoeker aangehaald hun grondslag vinden in een interpersoonlijk conflict dat geen verband houdt met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag aangezien dit conflict zich volledig situeert binnen het gemeenrechtelijke domein.

Gelet op het voorgaande dient echter wel nagegaan te worden of er zwaarwegende gronden bestaan of verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in het geval hij zou terugkeren naar zijn land van herkomst.

Dienaangaande besloot de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeker asielrelaas om reden dat (i) verzoeker, buiten hun namen niets weet over de jongens die hem maandenlang lastigvielen op school, (ii) verzoekers verklaring dat zijn vader gedood zou zijn door de taliban op pure speculatie berust, (iii) verzoeker niet kan aangeven of er in Afghanistan mogelijkheden - zoals bijvoorbeeld bemiddelingsmechanismen via de raad van oudsten - bestaan om dergelijke conflicten op te lossen, (iv) verzoeker niet kan verduidelijken wat er na het schietincident met zijn vader gebeurde en er (v) hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan de dood van zijn vader.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij deze motieven niet weerlegt in haar verzoekschrift, noch hiervoor een aannemelijke verklaring geeft. De motieven blijven bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker bijgevolg niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig wordt bevonden verhindert niet dat zijn asielaanvraag wordt onderzocht in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de stukken toegevoegd aan het administratief dossier blijkt vooreerst dat een analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan nog steeds verschillend naargelang de regio ("*Subject Related Briefing, Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict*", 15 juni 2012).

Gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Afghanistan dient in zijn geval de veiligheidssituatie in de provincie Jawzjan, meer bepaald in het district Qarqin, te worden beoordeeld. De bestreden beslissing stelde dienaangaande terecht dat aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaringen men ervan uitgaat dat hij er beschikt over een familiaal netwerk.

Uit een regionale analyse van de veiligheidssituatie eveneens toegevoegd aan het administratief dossier ("*Subject Related Briefing, Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse*", 11 juli 2012) blijkt dat er geen veiligheidsproblemen zijn in het district Arqin dat gelegen is in de provincie Jawzjan.

Verzoeker verwijst naar en citeert uit drie internetartikels. Uit deze artikels blijkt vooreerst dat de Afghaanse troepen de verantwoordelijkheden inzake de veiligheid in de provincie zullen overnemen van de NAVO-troepen. Voorts maakt het tweede artikel gewag van een veiligheidsincident in het district Qosh Tapa in de provincie Jowzjan en het derde artikel van geweld tegen vrouwen. Uit geen van deze artikels blijkt dat de informatie waaruit de commissaris-generaal heeft kunnen besluiten dat er in het district Arqin in de provincie Jawzjan momenteel geen situatie van willekeurig geweld heerst waardoor er voor burgers in zijn regio geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) is, niet correct zou zijn.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER